

forestille sig alle mulige former for konstruktioner. Mon ikke de kan finde ud af at danne en spejdertrup eller en bokseklub eller noget lignende?

Endelig er der jo også et væsentligt element af kollektiv straf i sådan et forslag. Det er et princip, som vi ikke støtter.

Helge Adam Møller (KF):

Man kan sige, at dette forslag burde være overflødig, for det er jo i virkeligheden et forslag, der siger, at vi beder regeringen om at holde grundloven, og det skulle vel være overflødig.

Grundlovens § 78, stk. 2, siger jo klart og tydeligt, at det er regeringens pligt ved dom at få opløst en forening, som virker ved vold. Det, der er spørgsmålet, er, om man kan bevise det. Kan man bevise, at Hells Angels og Bandidos virker ved vold? Det er jo de to organisationer, det drejer sig om ifølge det ændringsforslag, der er stillet; det er ikke rockergrupper i al almindelighed. Nu er det kun Hells Angels og Bandidos, vi snakker om. Kan man løfte den bevisbyrde?

Det burde jo være helt indlysende for enhver i dette Folketing, at selvfølgelig kan man det. Lad mig nævne kort, hvad justitsministeren skriver i bemærkningerne til L 22, som et overvældende flertal i Folketinget for en halv time siden vedtog.

Han skriver, at der føres i øjeblikket en rockerkrig mellem Hells Angels og Bandidos. Det er de to, der skal opløses. De kriger imod hinanden. Han skriver også, at der er blevet begået drab og adskillige drabsforsøg af de to grupper. Og endelig skriver ministeren, at de to grupper – og de er nævnt med navn, Hells Angels og Bandidos – anvender våben: automatvåben, raketter, bilbomber, maskingeværer osv. Når ministeren skriver det, er det jo selvfølgelig, fordi han ved det. Ellers skriver man det da ikke i regeringens lovforslag, hvis det ikke er noget, man er sikker på. Det var den første del af beviset.

Man kunne også, hvis man ville gå lidt længere for at være helt sikker på, at det nu holder vand både i byretten, i landsretten og i Højesteret – for det kan ankes til Højesteret – spørge, hvor mange i medlemskredsen i disse to organisationer der er straffet for vold. Og så må man konstatere, at det er det overvældende flertal. I Hells Angels alene er det 191 voldsdomme til de 54 medlemmer, og deraf var de 24 for drab eller drabsforsøg.

Så kan man spørge, hvor ofte der hos medlemmerne eller i deres klubhuse er fundet våben. Er det en sjælden gang eller ofte? Ja, vi kan konstatere, at det faktisk er hver eneste dag – hver eneste dag i 1996.

Lad mig bare nævne, at i 1996 blev der fundet 191 skydevåben, og vi er stadig væk kun inde i den 10. måned. Det drejer sig om 121 pistoler, 7 US-karabiner, 23 militærgeværer, 5 maskingeværer, 5 maskinpistoler, 1 svensk panserværnsraket og 26 håndgranater. Skulle det ikke være bevis for, at når medlemmerne enten på sig selv, i deres biler eller i deres klubhuse har fået konfiskeret alle de våben, så er det en forening eller en organisation, der optræder ved vold?

Man kunne som det næstsidste argument, hvis man vil have yderligere beviser, spørge, at når en organisation som eksempelvis Hells Angels har en talsmand, som ofte og gerne optræder i tv og radio, og denne talsmand er straffet for mord og idømt 16 års fængsel for dette – og det vil sige, at man har valgt den mest ekstreme voldsmand til sin talsmand – tyder det så ikke på, at organisationen virker ved hjælp af vold?

Endelig kan det sidste spørgsmål være, om medlemmer i en sådan organisation, der har begået grov vold eller manddrab, opnår en ringere eller en bedre stilling i organisationen. Og svaret er: Jo grovere vold man har begået – og helst manddrab – jo højere position får man i Bandidos og Hells Angels. Sådan er deres regler.

Mon så ikke man havde beviser nok? Derfor er der kun én ting at sige: Man må selvfølgelig vedtage dette lovforslag, fordi regeringen ikke selv har levet op til det, der er dens pligt, jf. grundlovens § 78, stk. 3, hvorefter en forening øjeblikkelig kan forbydes og der derefter indledes retssag.

Nu ønsker vi at sikre, at Folketinget pålægger regeringen at leve op til sin pligt.

Kirsten Jacobsen (FP):

Der skal ikke herske tvivl om, at vi i Fremskridtspartiet er helt enige i det mål, som forslagsstillerne har med dette forslag. Det har vi tilkendegivet i og med, at vi har stillet et ændringsforslag. Vi har også begrundet, hvorfor vi har stillet det; vi synes, at formuleringen er for upræcis.

Jeg har også allerede sagt, at hvis vores eget ændringsforslag ikke blev vedtaget, kunne vi ikke støtte forslaget i den form, det så har.